

بررسی تاثیر اینترنت اشياء بر حمل و نقل در کلان شهرها

ناهید ابراهیمی^۱، محمدکاظم بشکنی^۲

۱- شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان

۲- کارشناسی مهندسی کامپیوتر

چکیده

وقتی نگاهی به گذشته می اندازیم، می بینیم که نسبت به چند سال گذشته در زندگی ما تغییرات زیادی به وجود آمده است که تقریباً تمام این تغییرات را باید به پیشرفت های تکنولوژی و دستاوردهای آن مربوط دانست. شبکه اینترنت اشیا فناوری نوظهوری است و در واقع شبکه ای است که در آن تمامی اشیا قابلیت ارتباط از طریق شبکه را خواهند داشت. با پیشرفت و گسترش ارتباطات در جهان، تنها در طول کمتر از نیم قرن نحوه ارتباط انسانها با یکدیگر به طور کلی دچار دگرگونی شد و این دگرگونی در ارتباطات مدیون وجود اینترنت و گسترش آن در سراسر جهان می باشد. اینترنت در سال ۱۹۶۶ با ارتباط دو کامپیوتر در مرکز تحقیقاتی نظامی آرپا در ایالات متحده شروع بکار کرد اما با گذشت نیم قرن از آن تاریخ گستره ارتباطات به قدری وسیع شده که بشر امروز در حال اتصال اشیا به یکدیگر و استفاده از داده های بدست آمده از آنهاست. از این ارتباط با نام اینترنت اشیا یا IoT یاد می شود. اینترنت اشیا موارد استفاده و کاربردهای بسیاری دارد و ما هنوز به دنبال یافتن و استفاده کاربردی از آنها هستیم. بررسی های موسسه تحقیقاتی گارتنر نشان می دهد که تا سال ۲۰۲۰ بیش از ۲۵ میلیارد وسیله مختلف در جهان از طریق خدمات مبتنی بر اینترنت اشیا به اینترنت یا دیگر شبکه های اطلاع رسانی متصل خواهند شد. در دنیای امروز هر آنچه به وجود می آید برای گسترش، باید ابتدا بر بهبود بهره وری اقتصادی جامعه تاثیر گذارد.

واژه های کلیدی: اینترنت اشياء، حمل و نقل، کلان شهر.

۱. مقدمه

شهر هوشمند در سال های اخیر، شکل جدیدی از توسعه زندگی را نمایان کرده است و به عنوان یک رویکرد مؤثر برای رسیدن به مدیریت بهتر شهری مطرح شده است. از نظر مفهومی در این نوع از شهر ها اثرات متقابل بین تکنولوژی های نو، سازماندهی های جدید و سیاستهای نوین سازندهی شهرهای هوشمند به صورت سیستم اجتماعی و فنی مجتمع شده اند. با توجه به اینکه موضوع شهر هوشمند در بین داغترین بحثهای پژوهشی و کسبوکار قرن بیست و یکم قرار گرفته است، سعی شده است تا در این مقاله تعریف مشخصی از استفاده اینترنت اشیاء در مدیریت شهریه ویژه شبکه حمل نقل در کلان شهرها پرداخته شده است.

۲. اینترنت اشیاء

توسعه پرشتاب فناوری اینترنت ، زندگی فیزیکی را به سمت دنیای مجازی سوق میدهد. انسان ها توانمندی گفتگو، تجارت ، انجام فعالیت های کاری، خرید در دنیای مجازی را دارند. بااین حال ، انسان ها در دنیای واقعی زندگی میکنند و هنوز فعالیت های انسانی به طور کامل از طریق فضای خیالی قابل انجام نبوده است . برای حذف این محدودیت ، فناوری جدیدی مورد نیاز است که به ادغام فضای خیالی و دنیای واقعی در قالب بپردازد. این فناوری اینترنت اشیاء است که تعداد زیادی حسگر ارزان قیمت و ارتباطات بیسیم تشکیل شده است . این تغییرات بزرگ آینده جامعه و شیوه زندگی و مدل کسب و کار را تغییر خواهد داد. اینترنت اشیاء قابلیت اتصال هرچیز در هر مکان و هر زمان با هر وسیله ای را به کاربران میدهد .

۳. عناصر تشکیل دهنده اینترنت اشیاء

اینترنت اشیاء تکامل یافته ، دنیای ساخته شده توسط اینترنت است . در اواخر دهه ۱۹۶۰ میلادی دو کامپیوتر با شکل گیری مفهوم شبکه های کامپیوتری و سوئیچینگ بسته ها به یکدیگر متصل شدند . در اوایل دهه ۱۹۸۰ میلادی پروتکل TCP/IP برای اتصال کامپیوترها و شبکه های متنوع کامپیوتری معرفی شد. در سال ۱۹۹۱ مفهوم وب پا به عرصه اینترنت گذاشت . اتصال تلفن های همراه به اینترنت و ظهور شبکه های اجتماعی بر حجم و گستردگی اینترنت شتاب مضاعفی وارد شد و کاربر به جزئی از شبکه تبدیل شد. در اینترنت اشیاء، اشیاء در کنار دستگاه های مرسوم به اینترنت متصل و در تعامل باهم قرار میگیرند. اینترنت اشیاء (IOT) وعده ایجاد جهانی را میدهد که در آن تمام اشیاء اطراف ما به اینترنت متصل شده و با یکدیگر با حداقل دخالت انسان در ارتباط هستند. هدف نهایی، فضای جدید ایجاد «یک دنیای بهتر برای انسان» ، با به خدمت گیری اشیاء براساس نیاز و خواست انسان ها است . اشیاء اطراف ما میدانند در چه زمان و مکان و شرایطی ما چه میخواهیم ، چه چیزی دوست داریم و به چه چیزی نیاز خواهیم داشت عمومی شدن IPV و قابلیت افزوده شدن حدود دستگاه به طور هم زمان به شبکه اینترنت در مقابل IPV که اهداف اینترنت اشیاء برای اتصال همه اشیاء اطراف ما به اینترنت را عملی خواهد کرد. سیر تکامل اینترنت تا شکل گیری اینترنت اشیاء را به تصویر کشیده است . اینترنت از ارتباط دو رایانه ، تا اتصال میلیون ها رایانه ، دستگاه های همراه و اجتماع های انسانی به سمت اتصال اشیاء فیزیکی پیش رفته است [۱].

۴. برنامه ریزی تولید و اینترنت اشیا

فرایند برنامه ریزی تولید در واقع از پیش بینی و دریافت سفارشات مشتری شروع شده ، با امکان سنجی چگونگی برآورد تقاضا، برنامه ریزی مواد مورد نیاز و برنامه ریزی کوتاه مدت نهایتاً با دستور تولید و پیگیری برنامه زمانبندی تولید و تحلیل مغایرت ها و تلاش در رفع آنها خاتمه می یابد. تعیین برنامه زمانبندی تولید به عنوان یکی از عوامل کلیدی موفقیت در هر سازمان تولیدی نقش مهم و موثری دارد، زیرا زمانبندی تولید باعث جلوگیری از انباشت سرمایه، تقلیل ضایعات، کاهش و یا حذف بیکاری ماشین آلات و تلاش برای استفاده بهتر از آنها، پاسخگویی بموقع به سفارش های مشتریان و تامین مواد اولیه و قطعات مورد نیاز در موقع مناسب می شود.

۵. رایانش ابری

رایانش ابری از مسائل مرتبط با اینترنت اشیا است . رایانش ابری مدلی است برای فراهم کردن دسترسی آسان کاربر از طریق شبکه به مجموعه ای از منابع رایانشی قابل تغییر و پیکربندی است. رایانش ابری، قدرت نامحدود مجازی را با منابع رایانشی از قبیل زیرساخت ، شبکه ، سرور با قدرت پردازش و حافظه براساس نیاز و متغیر، فضای ذخیره سازی، رایانه های شخصی، تجهیزات امنیتی، برنامه های کاربردی و سرویس ها مهیا میسازد.

دسته بندی سرویس ها در فضای ابری به سه گونه کلان است :

خدمات زیرساخت (IaaS) : فراهم آوردن امکاناتی شامل توان پردازشی، فضای ذخیره سازی، شبکه ها و دیگر منابع پایه ای محاسباتی است . به گونه ای که مشتری میتواند زیرساخت دلخواه خود که میتواند شامل سیستم های عامل و برنامه کاربردی، شبکه های ارتباطی و دستگاه های امنیتی است را طراحی و اجرا نماید

خدمات بستراجایی (PaaS) : بسترهای برخطی برای ایجاد، آزمایش و راه اندازی برنامه های تحت وب فراهم میکند که میتوانند با بهره مندی از ابزارهای برنامه نویسی و گسترش نرم افزار مبتنی بر مرورگر مورد استفاده قرار گیرند. ایجاد یک برنامه با استفاده از این خدمات نسبت به رویکرد سنتی در برنامه نویسی و گسترش نرم افزار با کار کمتر و در زمان کوتاه تری انجام میشود و دیگر نیازی به نصب و پیکربندی بسترها و ابزارها و برنامه های گسترش نرم افزار نیست

خدمات نرم افزاری (SaaS) : معمول ترین نوع خدمات در این دسته ، استفاده از برنامه ها و نرم افزارهایی است که بر روی فضای ابری قرار دارند. پست الکترونیکی از رایج ترین این نوع از خدمات است . نمایشی از دسته بندی سرویس ها در رایانش ابری است . این تصویر مقایسه ای از فناوری اطلاعات سنتی و خدمات ابری را به تصویر کشیده است هرچه از خدمات سنتی فناوری اطلاعات به خدمات نرم افزاری ابری حرکت میشود، از مقدار تمرکز بخش های فناوری اطلاعات سازمان کاسته شده و به آنچه توسط مراکز داده بزرگ سپرده میشود، بیشتر میشود[۲] .

رایانش ابری، موجب انعطاف پذیری و توانمندسازی اینترنت اشیا در قدرت ، فضای ذخیره سازی و شبکه خواهد شد. داده های حجیم تولیدشده توسط اشیا متصل به شبکه ، قابلیت تحلیل و استخراج رفتارهای انسان ها و ماشین ها را در فضای ابری به علت وجود منابع رایانشی متنوع و متمرکز خواهد داشت . در حقیقت فضای ابری در حال تمرکز بخشی به داده ها و ارائه سرویس های موردنیاز کاربران بر اساس شرایط زمانی و مکانی مختلف است . فضای ابری در حال حرکت به سمت هر چیز موردنیاز در هر نقطه مورد درخواست است .

تلفیق رایانش ابری و اینترنت اشیا، پارادایم جدیدی را در خلق اینترنت آینده به دنبال خواهد داشت. این تلفیق و شکل گیری پارادایم جدید، موجب شکل گیری مفاهیم نوینی شده است . اینترنت اشیا ابری، با جمع آوری اطلاعات زندگی فردی و اجتماعی در سطح منطقه ای، کشوری و جهانی و با تحلیل این اطلاعات و داده های عظیم سرویس های متنوعی را شکل خواهد داد که زندگی فیزیکی را تماما در محیط سایبر شکل خواهد داد. شهر هوشمند، خانه هوشمند و اندازه گیری هوشمند انرژی مصرفی ، نظارت تصویری خودروهای هوشمند و بدون راننده ، شبکه هوشمند انرژی ، تدارکات و لجستیک هوشمند، رصد محیطی و مراقبت از سلامتی از نتایج این تلفیق است این تلفیق و همگرایی اینترنت اشیا، رایانش ابری و داده های عظیم ، پرچم دار تحول آینده جوامع با فضای سایبر خواهد بود

۶. شهر هوشمند

کلمه و مفهوم شهر هوشمند در حال حاضر در ابتدای راه است و تا رسیدن به جایگاهی قابل توجه در تصمیم گیری های شهری و ورود به فرهنگ سازمانی و برنامه ریزی کلان شهرها فاصله بسیاری دارد چرا که هنوز وجه های شناخته نشده بسیاری در آن باقیست که نیاز به بررسی و مطالعه بیشتر دارد. با این حال پیشروهای این فرایند، تعاریفی برای آن ارائه داده اند . شهر هوشمند مکانی برتر به جهت گسترش پایدار اقتصادی، صنعتی و بوده که در آن به مواردی مانند ترافیک، مصرف انرژی، آلودگی، تخریب سرزمین، بروز رسانی و بهینه سازی زیرساخت های شهری، افزایش کیفیت زندگی و از طریق یک رویکرد جدید و نظام مند، بر اساس ارتباط و تبادل اطلاعات با هدف بهینه سازی فرآیندهای مدیریت شهری پرداخته می شود .

به شهری می توان لقب شهر هوشمند را داد که سرمایه گذاری در منابع انسانی و سرمایه های اجتماعی و زیرساخت های ارتباطی از جمله حمل و نقل و همچنین زیر ساخت های مدرن مانند ICT که باعث توسعه پایدار اقتصادی و کیفیت بالای زندگی می شود، با مدیریت صحیح منابع طبیعی، از طریق مدیریت اشتراکی مردم در آن صورت پذیرد . بر مبنای فرهنگ مدیریت شهری، شهر هوشمند شهری است که امکان ایجاد ارتباط مابین سرمایه های انسانی با سرمایه های فیزیکی با هدف گسترش خدمات مفید و زیرساخت لازم در یک شهر بوده و فقط در این شرایط است که مدیران استانی و شهری ، قادر به یکپارچه سازی فن آوری، اطلاعات، و دیدگاه فرهنگی و اجتماعی براساس یک برنامه منظم و بهبود خدمات شهری خواهند بود [۳].

در دیدگاه سیستمی، شهر هوشمند حاصل مجموعه ای از زیر سیستم ها است که تشکیل یک سیستم کلان را داده اند. به بیان دیگر با ترکیب و تعامل بسیاری از مجموعه های شهری مانند: دانشگاه ها، شرکت ها، سازمان ها، شهروندان و همچنین مجموعه ها و زیرسیستم های مستقل هوشمند در هر شهر، سیستم پیچیده ای بزرگی شکل می گیرد که به آن شهر

هوشمند گویند. تعاملات و ارتباطات عملیاتی بین این حجم از زیر سیستم ها و مجموعه ها، موجب می شود که موضوع استقلال و همچنین استاندارد سازی زیر مجموعه ها و زیرسیستم های یک شهر به عنوان یک اصل مهم و بنیادی در ساختار و مدیریت شهرهای هوشمند عمل کند بنحوی که نبود و یا ضعف در مستقل بودن و استاندارد سازی حوزه های مدیریت زیرمجموعه ها و زیرسیستم های شهری، باعث افزایش هزینه های مدیریت شهری و یا تضعیف مدیریت شهرها خواهد شد. زیرا نبود این استاندارد بین زیر مجموعه ها و زیرسیستم های شهر به عنوان یک کلان سیستم، اجرای پروژه های مشخص شده در هر شهر به منظور دستیابی به اهداف شهری را با پیچیدگی و موانع جدی روبرو می نماید و هزینه های رسیدن به چشم انداز کلان سیستم شهر را فزونی می بخشد.

مدیریت ترافیک هوشمند یا ITM ارائه شده از سوی Verizon یک راه حل برای ترافیک های سنگین، مبتنی بر داده است که باعث می شود تا وسایل نقلیه و مردم، حرکت راحت تری در شهر ها داشته باشند. امکانی که این فناوری برای مسئولان شهری به ارمغان می آورد این است که به آنان کمک می کند تا علل رقب محدودیت در منابع، بتوانند تصمیم های دقیق و به هنگام بگیرند. این فناوری به کمک اینترنت اشیاء قابلیت پیاده سازی را خواهد داشت. نحوه کارکرد این سیستم بدین گونه است که با استفاده از اطلاعات cloud و ریناش ابری، داده های مربوط به تعداد مسافرت ها و شرایط خیابان ها را در لحظه در اختیار مسئولین شهری قرار می دهد. بعلاوه توسعه سنسورهای اینترنت اشیاء، به همراه اتصال به شبکه ی 4G، درک دقیق تری از الگوهای ترافیکی و بار زیرساخت ها به برنامه ریزان شهر ارائه می دهد. سنسورهای اینترنت اشیاء که به طور استراتژیک در سراسر شهرها قرار می گیرند، می توانند سازمان ها و ادارات و شرکت های دولتی را با داده های دقیق و قابل اجرا به طور تقریباً لحظه ای مجهز کنند. با استفاده از این اطلاعات، شهرها می توانند رفت و آمدها را برای هر کسی که از جاده ها استفاده می کند تسهیل کنند. [۶]

طبق گفته معاون شرکت Verizon: کاری که ما انجام می دهیم، استفاده از سنسورهای جاسازی شده در کفپوش ها و دوربین های قرار گرفته در چراغ های راهنمایی، برای شناسایی افراد و وسایل نقلیه در جاده ها و استفاده از این داده ها برای کمک به بهینه سازی جریان ترافیک در شهر میباشد. هدف ما این است که زندگی مردم در شهرها را با کاهش برخی از زمان هایی که در اتومبیل خود صرف می کنند و با کاهش تعداد حوادثی که آنها در جاده ها روبرو می شوند کمی ساده تر کنیم. هم اکنون نگاهی به چهار مورد اصلی ITM و چگونگی روان تر و کارآمد تر کردن ترافیک شهر می اندازیم [۳].

۷. سنسورهای اینترنت اشیاء

سنسورهای کوچکی که می توانند مشکلات بزرگی را حل کنند. به کمک این سنسورها در سراسر شهرها، ITM میتواند در مورد هر موضوعی، داده های مورد نیاز را جمع آوری کند، از این که کدام خیابان ها ترافیک سنگین دارند گرفته تا تشخیص این که کدام شریان ها الگوهای نورپردازی ترافیکی ناکارآمدی دارند.

۸. داده های بلادرنگ

کارکرد این سیستم مدیریت ترافیک دیگر مانند سیستم نظارت ترافیک قدیمی نیست که به طور معمول شش ماه یک بار اجرا شده و هفته ای طولانی بر روی ۱ یا ۲ تقاطع مشکل ساز شهر مطالعاتی انجام شود. سنسورهای اینترنت اشیا انبوه داده های ناشناس را به طور مداوم و لحظه ای از تمام شهر جمع آوری می کنند، تا مسئولان پس از آن بتوانند هوشمندانه برنامه ریزی کرده و در مورد منابع تصمیم گیری کنند .

۹. داده های بیشتر، نظارت بیشتر

اما باید توجه کرد که، فقط دریافت داده ها به صورت بلادرنگ کافی نیست ITM. داده های ترافیکی بسیار مفیدی را در اختیار برنامه ریزان شهر قرار می دهد، که می توان به صورت نظام مند برای تصمیم های دقیق تر در رابطه با خیابان ها به آنها رجوع کرد و این به مفهوم نظارت هفتگی به جای بررسی های سالانه یا شش ماهه است.

۱۰. اتومبیل های خودران

انتظار می رود تا سال ۲۰۲۰، ۱۰ میلیون اتومبیل خودران در خیابان ها وجود داشته باشد، این در حالیست که تعداد اتومبیل های هوشمند که به شبکه های high-tech متصل می شوند، به بیش از ۲۵۰ میلیون خواهد رسید. در حال حاضر به خاطر وجود شرکت های مثل Telsa، Mercedes و BMW بسیاری از ویژگی های اتومبیل های خودران در ماشین هایی که امروزه در دسترس هستند، وجود دارند. ما می توانیم از این نوآوری برای یادگیری ساز و کار ماشین و سیستم پیچیده سنسورها، دوربین ها و نرم افزارهایی که به وسایل نقلیه کمک می کنند تا داده ها را از محیط پیرامونشان جذب کنند و به آنچه که داده ها به آنها می گویند پاسخ دهند، قدردانی کنیم . پروژه ی اتومبیل های خودران گوگل به نام Waymo از سال ۲۰۰۹ معادل ۳۰۰ سال تجربه رانندگی در خیابان های شهر را امتحان کرده و وعده داده است تا زمان ما را آزادتر، استرس را کمتر و راه های ما را ایمن تر سازد و عملکرد سیستم حمل و نقل را برای همه ما بهبود بخشد. حتی Uber در حال تست و سرمایه گذاری ۳۰۰ میلیون دلاری برای توسعه ی سریع وسایل نقلیه خودران است [۴].

۱۱. کامیون های خودران

دلیل واضح نگرانی ۸،۷ میلیون نفر که در صنعت حمل و نقل ایالات متحده مشغول به کار هستند این است که چگونه کامیون های خودران بر معیشت آنها تأثیر خواهند گذاشت.

Daimler Trucks اخیراً کامیون ۱۸ چرخ تمام اتوماتیک برای رانندگی در جاده های آمریکا عرضه کرده است. اگرچه این کامیون کاملاً خودران نیست اما می تواند تحت شرایط خاصی مشابه با هواپیماهای auto-pilot امروزی، با ثابت نگه داشتن سرعت و حفظ فاصله مجاز با وسایل نقلیه ی دیگر، به خوبی آن ها عمل کند.

استارت آپ (Einride) با ارائه ی نمونه ای از کامیون خودکار بدون کابین که کاملاً توسط اپراتور از راه دور کنترل می شود یا بدون دخالت انسان به صورت خودکار حرکت می کند، گامی فراتر نهاده است. سال گذشته، کامیون خودران Uber مسیر

۱۲۰ مایلی را برای تحویل محموله ی خود طی کرده است و در انگلستان، کامیون های خودران برای کاهش انتشار دی اکسید کربن و بهبود بهره وری مورد آزمایش قرار گرفته اند.

۱۲. صنعت هوانوردی و پرواز

اخیرا دبی با همکاری Volocopter ، یک تاکسی هوایی بدون سرنشین را آزمایش کرده است. این مدل یک خودروی بدون سرنشین دو نفره بود و شاهزاده ی دبی، شیخ حمدان بن محمد را در یک پرواز پنج دقیقه ای حمل کرد. هدف نهایی این است که شما با یک تاکسی هوایی مثل یک تاکسی معمولی (به طور مثال Uber) تماس بگیرید و به جای گیر کردن در ترافیک از راه آسمان بروید. در همین اثناء، آمازون در حال تغییر خدمات تحویل کالا با پایلوت کردن Prime Air با استفاده از وسایل نقلیه هوایی بدون سرنشین است تا مشتریان کالای سفارشی خود را در کمتر از ۳۰ دقیقه تحویل بگیرند. آمازون نیز حق ثبت اختراع ساخت یک هواپیمای بدون سرنشین را دارد که می تواند به یک ماشین الکتریکی در حرکت برای شارژ شدن متصل شود.

۱۳. کشتیهای باری کنترل از راه دور

Royce برنامه هایی را برای توسعه کشتیهای باری که می توانند بدون نیاز به انسان هادر عرشه کشتی، کالاهای را جا به جا کنند، دارد. کشتیهای چندگانه توسط یک مرکز کنترل زمینی هدایت می شوند و از آنجا که هیچ نیروی انسانی در کشتی وجود ندارد، این کار ارزان تر است و فضای بیشتری برای حمل کالا نسبت به کشتیهای امروزی دارد. آنها پیش بینی می کنند که "تا پایان دهه، در تجارت، شاهد یک کشتی کنترل از راه دور خواهیم بود". یادگیری ماشینی منجر به بهینه سازی می شود [۵].

۱۴. نتیجه گیری

اینترنت اشیاء به سرعت در حال گسترش است. اشیاء متنوعی از پوشیدنی، ثابت و متحرک با قابلیت عمل فیزیکی با فرمان سایبری در حال گسترش است. اینترنت آینده با نفوذ در همه شئون زندگی انسان از حالات شخصی و فردی تا تعاملات جمعی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی در حال خلق دنیایی جدید برای انسان است. اینترنت اشیاء، داده های عظیم، رایانش ابری و داده کاوی مزایای زیادی که دارد، می تواند تاثیر زیادی در کاهش ترافیک در عرصه حمل و نقل در کلان شهر ها باشد. در این امر استفاده قطار، هواپیما یا اتومبیل در اینترنت اشیاء فرقی ندارد، همه دستگاه های متصل مقادیر عظیمی از داده ها را بدست می دهند که می توانیم از آن برای بهبود ایمنی و کارایی در سیستم حمل و نقل استفاده کنیم مثل ردیابی ترافیک و بهینه سازی مسیرهای ارسال تا فرایند پرداخت و حق بیمه براساس داده های بلادرنگ. داده ها مثل سوختی هستند که در جهت ایجاد بینشی عظیم برای افزایش سیستم حمل و نقل ما مصرف می شوند. چگونه می توانید از اتلاف وقت جلوگیری کنید؟ این هدف راه کارهای ثبات پیش بینی تجزیه و تحلیل چندین شرکت است که از کامپیوترها برای شناسایی مسائل قبل از مشکلات استفاده می کنند و یکی از محرک های اصلی برای اینترنت صنعتی اشیاء است. تعریف زمان ها وقتی که به دنیای حمل و نقل می رسند، قطعاً تغییر می کند. با قدرت گرفتن از کلان داده ها، هوش مصنوعی و اینترنت اشیاء، سیستم حمل و نقل ما آماده می شود تا ایمن تر، کارآمد تر و هوشمندتر شود.

۱. Kumar, J. Sathish and Patel, Dhiren R. (۲۰۱۴). A Survey on Internet of Things.
۲. Security and Privacy Issues. International Journal of Computer Applications (۰۹۷۵ – ۸۸۸۷) Volume ۹۰ – No ۱۱, March ۲۰۱۴
۳. Perera, Charith and Zaslavsky, Arkady and Christen Zaslavsky, Arkady and Christen Peter and Georgakopoulos.
۴. Dimitrios (۲۰۱۳). Context aware computing for the internet of things : A survey.
۵. Burt, David and Kleiner, Aaron and Nicholas, J. Paul and Sullivan, Kevin (۲۰۱۴).